Κείμενο για τους δημόσιους χώρους

Διανύουμε τη χρονική περίοδο που το δημόσιο στοιχείο ολοένα και εκλείπει και τη θέση του λαμβάνει περήφανα το ιδιωτικό συμφέρον. Οι δημόσιοι χώροι είναι ο πρώτος ευάλωτος στόχος για ιδιώτες επενδυτές, οι οποίοι στο όνομα της ανάπτυξης μετατρέπουν πλατείες, πάρκα, χώρους πράσινου κλπ σε εστίες κέρδους.

Αυτός ο οικονομικός πόλεμος έχει στοχοποιήσει κυρίως και την παλιά πόλη της Λευκωσίας. Δημόσιοι δρόμοι και πλακόστρωτα σοκάκια γεμίζουν από καρέκλες μαγαζιών, τα καφέ εξαπλώνονται και περιορίζουν τον ελεύθερο χώρο και ακόμα και τη διέλευση (βλέπε Στοά Παπαδόπουλου) και δημιουργούν πελατειακές και κερδοσκοπικές σχέσεις, τυποποιώντας με τον τρόπο αυτό την ανθρώπινη επαφή σε ένα όμοιο, δήθεν "εναλλακτικό" μοτίβο. Η βασίλισσα Μακαρίου κατέβηκε από το θρόνο της και παραδίδει πλέον το στέμμα της κατανάλωσης, της γκλαμουριάς και της ευρωπαϊκού τύπου ψυχαγωγίας στην Λήδρας και την Ονασαγόρου ενισχύοντας τους ταξικούς διαχωρισμούς. Οι χώροι πράσινου λιγοστεύουν, τα παιδιά και οι μετανάστες εκδιώχνονται από τα πάρκα (βλέπε πάρκο Ειρήνης) και ακόμα και οι εκκλησίες που διαχειρίζονται αρκετό χώρο της πόλης κλείνουν τις πόρτες της αυλής τους και του δήθεν ανοιχτού για όλους οίκου του Θεού. Η χρήση των δημόσιων χώρων για εκδηλώσεις εμποδίζεται από τις υπερβολικές απαιτήσεις αστυνομικών/δημοτικών αδειών και εγκρίσεων ενώ απογοητευτική διαφαίνεται και η κατάληξη του φιάσκου μίζας της ανάπλασης της πλατείας Ελευθερίας.

Σε αντίθεση με τα καπιταλιστικά και κερδοσκοπικά πρότυπα ο κόσμος της πλατείας Φανερωμένης, χρησιμοποιώντας με κάθε τρόπο τον δημόσιο χώρο, έστησε και συνεχίζει να οργανώνει εγχειρήματα δημιουργίας και διασκέδασης όπως street parades, συναυλίες χωρίς αντίτιμο, party δρόμου, δράσεις οικονομικής ενίσχυσης, συλλογικές κουζίνες και χαριστικά παζάρια, συζητήσεις και προβολές ταινιών και πολλά άλλα. Επίσης, ριζοσπαστικοποίησε συνειδήσεις, ο χώρος γέννησε πορείες και συγκεντρώσεις, και συνέβαλλε τα μέγιστα στην ανάπτυξη αντιφασιστικού πνεύματος. Από την άλλη πλευρά, όμως, υφίσταται μεγάλη επίθεση που λειτουργεί σαν επεκτατικός πόλεμος, με αποκορύφωμα την "κατάληψη" του χώρου από επιτήδειους ιδιώτες που αξιώνουν αντίτιμο για τη χρήση του. Κάθε καφέ που ανοίγει όχι μόνο εκμεταλλεύεται την πλατεία αλλά καταστρέφει και στοιχεία της με πρωτοφανείς ενέργειες όπως το να αφαιρούνται παγκάκια και στη θέση τους να εγκαθίστανται καρέκλες και τραπέζια μαγαζιών που στενεύουν το χώρο. Αυτή η πρακτική έχει ως αποτέλεσμα να εκδιώχνεται και μάλιστα επιτηδευμένα και με δόλιο τρόπο η ίδια η κουλτούρα και ο κόσμος που προσφέρει στην πλατεία εδώ και τόσα χρόνια. Χτές εκδιώχνονταν μετανάστες από τα πάρκα, σήμερα

ξυλώνονται παγκάκια από πλατείες, μήπως αύριο καταπατηθούν και οι λιγοστοί χώροι πράσινου και παιχνιδιού για τα παιδιά μας;

Απαιτούμε οι δημόσιοι χώροι να γυρίσουν στο λαό. Ερχόμαστε αντιμέτωποι με το κλίμα των ιδιωτικοποιήσεων και των καπιταλιστικών συμφερόντων που θέλουν να εκμεταλλευτούν την παλιά Λευκωσία. Απαιτούμε τη δημιουργία δημοσίων πλατειών και άλλων δημοσίων χώρων και τη στήριξή τους με κάθε μέσο για αδιαμεσολάβητη και οριζόντια συνεύρεση γις τις ανάγκες του κοινωνικού συνόλου. Ζητούμε την έμπρακτη στήριξη και αλληλεγγύη όλων για τη δημιουργία οικονομικού μποϋκοτάζ και σύγκρουσης με τα μαγαζιά που εκμεταλλεύονται το κοινό συμφέρον στο όνομα του κέρδους. Για τους σκοπούς αυτούς θα διεκδικήσουμε με κάθε τρόπο πίσω το αυτονόητο.

Περικλείοντας όλη τη λαϊκή σοφία, ένας παππούς μόλις είδε την πλατεία Φανερωμένης γεμάτη καρέκλες και τραπέζια εκεί που πριν λίγες μέρες υπήρχαν παγκάκια γεμάτα κόσμο είπε:

"Μα καλά ο φτωχός που εν να κάτσει;"

"Στέκι Άρεως 11"